

Eindverslagen over verschillende ontwerpen van wet.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over de ontwerpen van wet tot:

- 1°. wijziging van het Vde hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1924 (67);
- 2°. wijziging van het IVde hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1923 (109);
- 3°. goedkeuring van het verdrag van 14 December 1922 met daarbij behorend aanvullend Protokol van 22 December 1923, gesloten tusschen *Nederland* en de andere in de Centrale Commissie voor de Rijnvaart vertegenwoordigde Staten, ter vervanging van de artikelen 15 tot en met 21 der Rijnvaartakte van 17 October 1868 (*Staatsblad* n°. 75 van 1869) en van het verdrag van 4 Juni 1898 (*Staatsblad* n°. 277 van 1899) (154);
- 4°. beschikbaarstelling van een renteloos voorschot uit 's Rijks kas ten behoeve van de N. V. Waterleiding Maatschappij voor *Zuid-Limburg*, gevestigd te *Maastricht* (170);
- 5°. vaststelling van de begroting van inkomsten en uitgaven van het Leeningfonds 1914 voor het dienstjaar 1925 (179);
- 6°. wijziging van artikel 3bis der Muntwet 1901 (181);
- 7°. verklaring van het algemeen nut der onteigening van eigendommen, erfdienstbaarheden of andere zakelijke rechten, noodig voor het verbeteren van de Speelmanstraat te *Rotterdam* (193).

Het onderzoek van deze wetsontwerpen in de afdelingen heeft geen aanleiding gegeven tot het maken van opmerkingen.

Aldus vastgesteld den 18den November 1924.

HAAZEVOET.
VAN DEN BERGH.
BLOMJOUS.
DE JONG.
VAN DER LANDE.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over de ontwerpen van wet houdende naturalisatie van 1°. *Leonard Joseph Wilhelm Maria Baur* en 19 anderen (85); 2°. *Mayer Albert* en 19 anderen (95).

Bij het onderzoek van deze wetsontwerpen in de afdelingen werd gevraagd, welk het Landsbelang is, dat die vreemdelingen Nederlanders worden. In andere landen, en men wees daarbij op Zwitserland, handelt men anders en is men minder gemakkelijk bereid aan vreemdelingen maar aanstonds alle burgerrechten te verleenen.

Vastgesteld den 19den November 1924.

HAAZEVOET.
VAN DEN BERGH.
BLOMJOUS.
DE JONG.
VAN DER LANDE.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot wijziging van de Wet op de invordering van 's Rijks directe belastingen. (152)

Het afdeelingsonderzoek van dit ontwerp van wet gaf aanleiding tot de navolgende beschouwingen.

Vele leden konden hunne goedkeuring aan de voorgestelde regeling hechten, welke eene aanzienlijke vermindering van het administratieve werk zal ten gevolge hebben.

Onderscheidene leden verklaarden zich geenszins ingenomen met het voorstel. Zij achtten het eene hardhandige wijze van optreden, welke aan den Franschen tijd herinnert. Bij de hoogte, waarop de belastingen thans zijn gestegen, behoort men bij de invordering gemakkelijk te zijn. Waar het gaat om een groot percentage van het vermogen of het bedrijf, is het dikwijls zeer moeilijk om binnen korten tijd over de noodige sommen te beschikken. Den termijn van tien dagen, alvorens tot het uitvoerdigen van een dwangbevel wordt overgegaan, achtten deze leden te kort, vooral voor hen, die buitenslands of buiten de plaats hunner inwoning vertoeven of hun geld in deposito op langeren termijn geplaatst hebben. Daarbij komt nog, dat de uitreiking der aanslagbiljetten dikwijls geschiedt maanden na het ingaan van het belastingjaar.

De wensch werd uitgesproken, dat er een centraal bureau zoude worden aangewezen, waar zoude kunnen worden opgegeven, wanneer men zijne verschuldigde belasting niet op den vervaltijd kan voldoen. Waar het blijkt, dat op het gestelde moment de betaling moeilijk is en de debiteur goed is voor zijne schuld, behoorden de noodige faciliteiten gegeven te worden. Wel kan men thans uitstel van betaling bekomen, maar de te betalen rente is, in aanmerking genomen de omstandigheden, waarin de belastingschuldige genoodzaakt is dat uitstel te vragen, te hoog.

Ten slotte waren er leden, die de voorgespiegelde vermindering van het administratieve werk door vermindering van de vervolgingsstukken, met name van de waarschuwingen en het keeren van den achterstand in het betalen der belasting als gevolg van het voorstel niet verwachtten. Volgens hen behoorde het eenige juiste middel om tot prompte voldoening dier belasting te geraken, gevonden te worden in het eischen van rente over het verschuldigde van af den datum, waarop de betaling moet geschieden.

Aldus vastgesteld den 19den November 1924.

HAAZEVOET.
VAN DEN BERGH.
BLOMJOUS.
DE JONG.
VAN DER LANDE.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot uitvoering van artikel 90, laatste lid, der Grondwet. (190)

Het ontwerp vond bij het onderzoek in de afdelingen toejuicing. De voorgestelde regeling van de pensioensbijdrage achtte men billijk. Zij wijkt wel af van die geldend voor de ambtenaren, maar het pensioen is in den aanvang gering en beweegt zich slechts langzamerhand in stijgende richting.

Zoo men eene onbillijkheid zoude willen zien in de omstandigheid, dat op de ambtenaren 5½ pct. kan verhaald worden voor het pensioen van hun weduwen en weezen en op de leden der Kamer slechts 3 pct. dan moge hier ter toelichting dienen, dat ambtenaren met vijf duizend gulden tractement slechts behoeven te betalen naar drie duizend gulden, dus 165 gulden, terwijl voor de leden der Kamer 3 pct. wordt verhaald van het volle bedrag, dat zij als schadeloosstelling ontvangen, zijnde 150 gulden.

Vastgesteld den 19den November 1924.

HAAZEVOET.
VAN DEN BERGH.
BLOMJOUS.
DE JONG.
VAN DER LANDE.